

Напишѣте двѣ три двойкы прѣдложенія, въ които да има запятж прѣдъ съюза *и*, и нѣколко такъвы, въ които да нѣма запятж.

42. *Раздѣлавамъ, раздѣлихъ, раздѣла, дѣлъ, дѣленіе, дѣль, дѣльникъ.* Кой е коренный дѣль на тѣна думы? Въ глагола *раздѣлавамъ* има двѣ притуркы: *кднж* въ начяло-то, и *другъ* на краѣ на думж-тж. Притурка-та въ начяло-то на глагола ся нарича *надавка*: тѣа въ спряженіе-то не ся измѣнява. На глагола *раздѣлавамъ* не нададено прѣдлогъ *раз*, който никога не ся употрѣбавя отдѣлно.

Правило. *Много прѣдлози не ся употрѣбавать отдѣлно, а всякога ся сливать въ другы думы. Такъви прѣдлози ся наричатъ слитни. Такъви сж: прѣ (прѣговарямъ), про (прокаровамъ), раз (разбирамъ). Другы прѣдлози ся употрѣбавать и слѣбно и отдѣлно: на пр. прѣдлогъ въ (въ кжжити внасямъ), съ (съ него ся собирамъ), у (у васъ не урядно). Прѣдлогъ-тъ съ глагола ся слива всякога въ еднж думж и дава на глагола другж смысл: слагамъ, полагамъ, излагамъ, налагамъ, прѣдлагамъ, отлагамъ. Такъви глаголи, които ся сливать съ прѣдлозъ-ты наричатъ ся прѣдложни глаголи.*

З а д а т к ы. Притурѣте различны прѣдлозъ на тѣна глаголъ: *туриамъ, казовамъ, хващамъ, казахъ, турихъ, хваняхъ, мазахъ, сушихъ.*

Напишѣте прѣдложны-ты глаголъ, и гы надпишѣте съ какъвы прѣдлозъ сж слѣни.

43. *Славей-тъ весели людѣ-ты съ нѣеніе-то си.* Намѣрѣте въ това предложение сказуемо-то, прѣдмѣта на слово-то и обяснителны-ты думы.

Славей-тъ весели людѣ-ты, кога нѣе. По какво ся